

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ Δ΄

Α. Επιλογές από την Ακολουθία του Εσπερινού

Κεκραγάριο και Στιχηρά

Σε κάθε ακολουθία Εσπερινού και λίγο μετά την έναρξη της ακολουθίας ψάλλονται τέσσερις **ψαλμοί** (ποιητικές μορφές προερχόμενες από την Παλαιά Διαθήκη και συγκεκριμένα από το **Βιβλίο των Ψαλμών** ή το **Ψαλτήριο**, μια ποιητική συλλογή, αποτελούμενη από 150 «ποιήματα» θρησκευτικού περιεχομένου, αποδιδόμενου ωστόσο με έντονο το προσωπικό στοιχείο και με χαρακτηριστικές λυρικές εκφράσεις). Πρόκειται για τους Ψαλμούς ρμ΄ (140), ρμα΄ (141), ρκθ΄ (129) και ρις΄ (116), τους οποίους η αρχαία χριστιανική Εκκλησία είχε ονομάσει «επιλύχνιους», ως ψαλμούς δηλ. της εσπέρας, όταν άναβαν σε παλαιότερες εποχές τα λυχνάρια. Οι δύο πρώτοι στίχοι του πρώτου από τους παραπάνω Ψαλμούς είναι μελοποιημένοι σ' όλους τους ήχους, γνωστοί ως **Κεκραγάριο**:

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευς τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή.

Το **κείμενο** των παραπάνω Ψαλμών (όπως και σχεδόν ολόκληρης της συλλογής) ανήκει στον βασιλιά Δαυίδ. Ειδικότερα στον 140° Ψαλμό, απ' όπου προέρχονται και οι παραπάνω δύο στίχοι, είναι έκδηλη η έντονη αγωνία του ποιητή, η αδήριτη ανάγκη του ν' απευθυνθεί στον Θεό. Τα συναισθήματά του αυτά εξηγούνται από τις ιστορικές συγκυρίες υπό τις οποίες φέρεται να έχει γραφτεί ο Ψαλμός: πρόκειται για την περίοδο εκείνη κατά την οποία ο Δαυίδ καταδιωκόταν από προκάτοχό του, τον βασιλιά Σαούλ.

Την ανάγκη της προσευχής απηχεί η συνεχής επανάληψη τόσο του ρήματος *κράζω*, σε διάφορους τύπους και χρόνους (*εκέκραξα, κεκραγένοι*), όσο και του ρήματος *εισάκουσον*. Ιδιαίτερη αίσθηση προκαλεί ωστόσο ο τύπος *εκέκραξα*: παρότι πρόκειται για παρακείμενο (όπως φαίνεται από τον αναδιπλασιασμό), υπάρχει και η αύξηση *ε-*, προφανώς για να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση και να καταδειχτεί η διάρκεια, η συνέχεια και η επιμονή του προσευχομένου.

Όμοια και στο 2^ο στίχο, συνεχίζοντας ο ποιητής την προσευχή του, παρακαλεί τον Θεό ν' ανέλθει η προσευχή του προς Αυτόν, να γίνει δηλ. αποδεκτή. Η εικόνα που επιλέγει, το *ανερχόμενο θυμίαμα*, εκφράζει ακριβώς την επιθυμία του αυτή: πρόκειται για ένα μίγμα αρωματικών φυτών και ποτών, όπως το κρασί, που συνόδευε την καθημερινή πρωινή και απογευματινή θυσία στο ναό.

Ανάλογη εικόνα που αποδίδει την επιτακτική ανάγκη του ποιητή για προσευχή είναι αυτή των *υψωμένων χειρών* (*ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου*), ενώ η αναφορά του σε απογευματινή θυσία (*θυσία ἑσπερινή*) σημαίνει τον χρόνο κατά τον οποίο γράφεται το παρόν κείμενο.

Οι παραπάνω Ψαλμοί αποτελούν αναπόσπαστο στοιχείο της ακολουθίας του Εσπερινού: κατέχουν **μόνιμη θέση** στη συγκεκριμένη ακολουθία και ψάλλονται στους Εσπερινούς όλου του έτους, ανεξάρτητα από ημέρα ή γιορτή.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

λ᾿ Νη

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο ον μου ει
σα κου σο ον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα
προς σε ει σα κου σο ον μου προσχεσ τη φω νη της δε η
σε ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου
σον μου Κυ υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη η μου ως θυ μι
α μα ε νω πι ο ο ον σου ε παρ σις των χει ρων
μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη ει σα κου σον μου Κυ υ
ρι ε
Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την φυ χην μου του
ε ξο μο λο γη σα σθε τω ο νο μα τι σου
Ε σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει αν

σοι Χρι στε προ σφε ρο μεν ^γ ο ο τι ηυ δο κη σας του ε

λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως ^χ
^γ

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ^χ
^γ ε ως ου

αν τα πο δω σ μοι ^γ

Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ι φ ης η μας α

πο του προ σω που σου ^γ αλ λα ευ δο κη σον του ε λε

η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως ^χ
^γ

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ^χ
^γ ει σα κου σον της φω νης μου ^γ

Χαι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τη ρ των Εκ κλη σι ων

Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον ^γ συ γαρ ε δε ξω πρω

ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα α

σε ε ως ^χ
^γ

Β. Επιλογές από την ακολουθία του Όρθρου.

Πασαπνοάριο και Στιχηρά Ιδιόμελα των Αίνων.

Ανάλογα και στην ακολουθία του Όρθρου, λίγο πριν την ολοκλήρωση της ακολουθίας, ψάλλονται και οι **τρεις τελευταίοι Ψαλμοί: ρμη΄, ρμθ΄ και ρν΄**, ενώ αντίστοιχα οι δύο πρώτοι στίχοι αποδίδονται ξεχωριστά και είναι γνωστοί **Πασαπνοάριο**. Οι υπόλοιποι στίχοι προτάσσονται των μελών που έπονται, τα οποία είναι επίσης στιχηρά, είναι γνωστά όμως και ως **Αίνοι**, επειδή ο κάθε προτασόμενος στίχος αρχεται με τη λέξη «Αινείτε».

Πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει τε

τον Κυ υ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει ει τε αυ

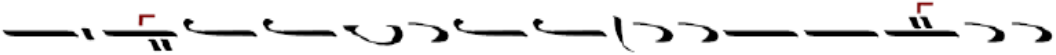
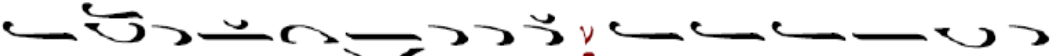
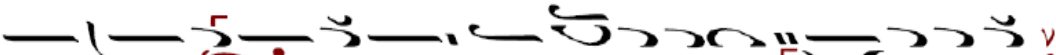
τον εν τοις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε

ω

Αι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ του αι

νει ει τε αυ τον πασαι δι να α μεις αυ του σοι

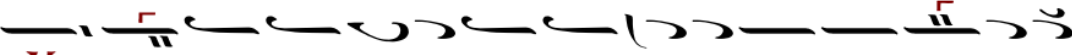
πρε πει υ μνος τω ω Θε ω

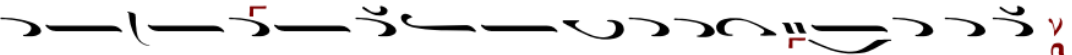

Κυ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε εστης

υ πο Πι λα του κρι νο με νος ^γ_δ αλλ' ουκ α πε λει φθης

του θρο ο ο νου τω Πα τρι συγ κα α θε ζο με νος ^γ_δ

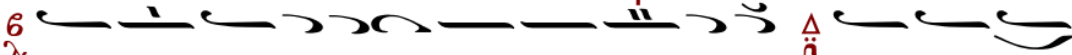
και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ θε ρω

σας εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ως οι

κτι ρμων και φι λα αν θρω ω πος ^χ_γ_δ

Κυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει ει ω

Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το ^γ_δ αλλ' ως βα σι λε

α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυ λα ττον ^γ_δ

και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσ φρα γι σαν το

⁶_λ αλ λα α νε στης και πα ρε εσ χες ^Δ_δ α φθα ρ σι

αν ταις ψυ χαι αις η η μων ^χ_γ_δ

Επιλογές από την Δοξολογία

Δο ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
φι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
θρωποις ευ δο κι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ξαν
Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν
το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου
Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ος του
Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο
σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του
κο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ δε
ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Προσόμοια

λϣ Νη.

Ω τϣ πα ρα δο ξϣ θαυματος ω μυ ς η ρι ϣ φρι κτϣ λ ο
 τη φυ σει α θα νατος πω ς εν ξυ λω κρεμαται ϣ πω ς θα να τϣ νυν γευ
 ε ται ϣ πω ς κα τα κρι ι νε ται ο α νευ θυ νος, ϣ κρυψον το φω ω
 σϣ και φρι ξον η λι ε βλε ε ε πων το τολμημα λ η Πα ρ θε νος ε
 λεγεν εν τω Σταυ ρω βλε πϣ σα κρεμαμενον ϣ Χρι ς τον ον ε ε τε ε κεν ϣ
 Τ ι υ μα ς κα λε σω μεν α γιοι ϣ Χε ρϣ θιμ ο τι υ μιν .ε
 πα νε παυ σα το Χρι ς ο ϣ Σε ρα φειμ ο τι α παυ ς ως ε δο ξα
 σα τε αυ τον ϣ Αγ γε ε ε λϣ ϣς το γαρ σω μα α α πε στραφη
 τε ϣ Δυ να α α μει ει ς ε νε ρ γει τε ε εν τοι ς θαυμασι ϣ πολ
 λϣ η μω ων τα ο νο μα τα και μει ζονε τα χα ρι ς μα τα ϣ πρε
 σβευσα α τε τϣ σω θη ναι τα ς ψυ χας η η μων

ΗΧΟΣ Α΄

Α. Επιλογές από την Ακολουθία του Εσπερινοῦ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σον μου Δ ει

σα κου σον μου Κυ ρι ε πq Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει

σα κου σον μου Δ προ σχεις τη φω νη της δε η σε ως μου πq

εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ

υ ρι ι ε πq

Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου Δ ως θυ μι α μα

ε νω πι ον σου πq ε ε παρ σις των χει ρων μου θυ σι

α ε σπε ρι νη ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ι ε $\chi \pi q$

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την φυ χην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου

Τας ε σπε ρι νας ημων ευ χας προσ δε ξαι α α γι

ε Κυ ρι ε και πα ρα σχου η μιν α φε σιν α μαρ

τι ων ο τι μο νο ος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να

α στα σιν

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νης μου

Δευ τε λα οι υ μνη σω μεν και προ σκυ νη σω μεν

Χρι στον δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων α να

στα σιν ο τι αυ τος ε στι ιν ο Θε ος ημων

ο εκ της πλα νης του εχ θρου τον κο σμον λυ τρω σα α

με ε νος

Β. Επιλογές από την ακολουθία του Όρθρου

«Θεός, Κύριος» και Απολυτίκιο

Ἦχος 4^ο Πα^ο

Θεός Κυριός και επεφανεν ημιν ευλο
γημένος ο ερχόμενος εν ονοματι Κυρίου π⁹
Θεός Κυριός και επεφανεν ημιν ευλο
γημένος ο ερχόμενος εν ονοματι Κυρίου π⁹

Ἀπολυτίκιον.

Του λιθοσφραγισθέντος υποτετων Ιουδαίων και
στρατιω των φυλασσόντων το αχραντον σου σωω
μα α νεεστης τριημερος Σωτηρ δωρου με
νος τω κοσμω την ζωην δια του το αιδυ
να αμειστων ουρανων εβοων σοι Ζωοδοοτα
δοοξα τη αναστασει σου Χριστε δοοξα τη
βασιλει α σου δοξα τη οικονομια σου μο
νεφιλα ανθρωω πε Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. π⁹

Η «Τιμιωτέρα»

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Πασαπνοάριο και Αίνοι

Πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι
 ον εκ των ου ρα νων αι νει ει τε αυ τον εν τοις υ φι
 ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω
 Αι νει τε αυ τον πα αν τες οι Αγ γε λοι αυ του αι
 νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α μεις αυ του σοι πρε
 πει υ μνος τω ω Θε ε ω

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

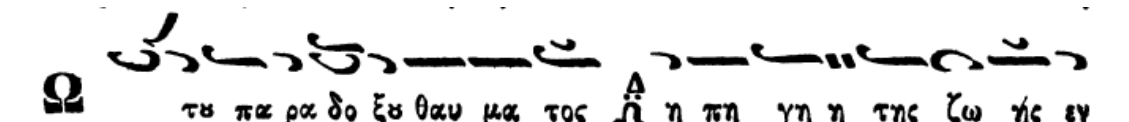
Δοξα σοι τω δει ξαντι το φως δοξα εν υ φιις τοις Θε
ω και επι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
κι α π
q

Υ μνου ου μενσε ευ λο γου μεν σε Δ προσκυ νουμεν σε
δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την με γαλην σου δο αν π
q

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ παν
το κρα α τορ Δ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Δ Ι
η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευμα π
q

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι
αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ας του κο ο σμου π
q

Των ἑ ρα νι ὦν ταγ μα α τὼν το α γάλ λι α μα τὼν ε
 πι γῆς ἀν θρω πῶν κρα ται α προ στα σι α ^π α χραντε Παρ θε νε
 σω ὦ σον ἡ μας τῆς εἰς σε κα τὰ φευ γον τας ο τι εἰς σε τας
 ελ πι δας με τα Θε ον ^Δ Θε ο το κε α νε θε ε με ε θα ^π q
 Πα νευ φη μοι μαρ τυ ρες ἡ μας ὅ χ ἡ γῆ κα τε κρυ ψέν ἀλλ ἑ
 ρα νος υ πε δε ξα το ἡ νοι γῆ σαν ἡ μιν πα ρα δει σῶ
 πυ υ λαί ^Δ και εν τος γε νο με νοι τῶ ξυ λῶ της ζω ῆς α πο
 λαυ ε τε Χρι στω πρε σβευ σα τε δω ρη θῆ ἡ ναι αι ταις ψυ χαις ἡ
 μων ^Δ τῆν ει ρῆ νην και το με γα ε ε λε ε ος π q

 Ω ^Α τὴ πα ρα δο ξυ θαι μα τος ^Α ἡ πη γη ἡ τῆς ζω ῆς ἐν
 μνη με ῶ ^π τι θε ται ^q και κλιμαξ ^π προς ου ρα νον ο τα φος γι ^π ι νε ε
 ται ευ φραι νε Γε θ ση μα νη ^Α τῆς θε ο το κυ το α α γι
 ον τε με νος βο ῆ σω μεν οι πι ^Α σοι ^Α του Γα βρι ηλ κε κτη με
 ε νοι τα ξι αρ χον κε χα ρι τω με νη και αι αι ρε με τα σθ ο
 Κυ ρι ος ο πα ρε χων τω κο ο σμω δι α σθ το με γα
 ε ε λε ε ος

Ἦχος Β'. Πχ.

ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΛΕΓΕΤΟΣ

Ἦχος ^Γ το ^β ^λ

^Γ ⁶ ^λ Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο ον μου ⁶ ^λ
 ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε ^π ^q Κυ ρι ε ε κε κρα ξα
 προς σε ει σα κου σον μου ⁶ ^λ προ σχεις τη φω νη τῆς δε η
 σε ω ως μου ἐν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου
 σον μου Κυ ρι ε ⁶ ^λ

Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ^Δως θυ μι α

μα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις των χειρων μου θυ σι

α ε σπε ρι νη ^Δει σα κου σον μου Κυ ρι ε

Ξα γα γε εκ φυ λα κης την φυ χην μου ^Δτου ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

Τον ζω ο ποι ον σου σταυ ρον α παυστως προ σκυ νουν

τες Χρι στε ε ο Θε ος ^Δτην τρι η με ρο ον σου

α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και νι

ι σας ^πτην κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων

φυ σιν παν το θυ να με και την εις ου ρα νους ^Δ

α νο δον κα α θυ πε δει ξας η μιν ως μο νος α

γα θος και φι λαν θρω πος

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ^Δε ως ου αν

τα πο δω ως μοι

Του ξυλου της παρακοης το επι τιμιον ελυ

σας Σωτηρ τω ξυλω του σταυρου εκουσι ως προσηλω

θεις και εις Αδου κατελθων δυνατε του ουθι να του

τα δε σμαως Θεος διερρηξας δι οπροσκυ

νου ουμεν την εκνεκρων σου α ναστασιν εν

αγαλλι ασει βοωντες παντοδυναμε Κυρι

εδοξασοι

Εκβαθεωνε κεκραξασοι Κυριε Κυ

ρι εισακουσον της φωνης μου

Πυλας αδου συνεεετριφας Κυριε και τω

σωθι να ατω του θι να του το βασιλειον ε

λυσας γενοσδε το ανθρωπινον εκφθορας η λευ

θερωσας ζωην και αφθαρσι αντω κοσμω δωρη

σαμενος και το μεγα ελεος

Ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα ⁶ εις την ^λ

φω νην ^λ της δε η σε ω ως μου ⁶ ^λ

Δευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι ^Δ την του Σω τη ρος

τρι η μερον ε γερσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν ^π των ⁹

του Α δου α λυ των δε σμων και α α φθαρ σι αν και ζω ην

παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες ^π ο σταυ ρω θεις και ⁹

τα φεις και α να στας ^Δ σω σον η μας τη α να στα ^λ

σει σου μο νε φι λαν θρω πε ^λ ⁶ ^λ

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε ⁶ τις υ πο στη σε ται ^λ ⁶ ο τι πα ρα ^λ

σοι ο ι λα σμος ε σιν ⁶ ^λ

Α γ γελοι και αν θρω ποι Σω τηρ την σην υ μνου σι τρι

η μερον ε γερσιν δι ης κα τηυ γα α σθη της οι

κου με νησ τα πε ρα τα και αι αι τη ης δου λει ας του ε

χθρου πα ντες ε λυ τρω θη μεν κρα ζο ον τες ^πζω ο

ποι ε πα ντο δυ να με Σω τηρ ^Δσω ω σον η μας τη

α να στα σει σου μο νε φι λαν θρω πε ^χ₆^λ

^Ενε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ⁶_λυ πε μει νεν η φυ χη μου εις

τον λο γον σου ^χ₆^ληλ πι σεν η φυ χη η μου ε πι

τον Κυ ρι ον ⁶_λ

^Πυ λας χαλ κας συ νε τρι φας και μο χ λους συ νε θλα σας Χρι

στε ο Θε ος και γε νος αν θρω ω πων ^Δπε πτω κος

α νε στη σας δι α του το συμ φω νως βο ω μεν ο α

να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι ^χ₆^λ

Απόστιχα

⁶_λ^Κυ ρι ε α νε λ θων εν τω σταυ ρω την προ γο νι κην

η μων κα τα α ραν ε ξη λει φας και κα τελ θων εν

τω Α δη τους απ' αι ω νος δε σμι ους η λευ θε ρω
 σας α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν θρω πων τω γε
 νει δι α του το υ μνουν τες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο
 ποι ον και σω τη ρι ον σου ε γερσιν

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν
 ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το ο Κυ ρι
 ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ηρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε πα σαν κτι ι
 σιν ε σα λευ σας τε θεις εν τα φω δε τους κα τοι
 κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας α φθαρ σι αν
 και ζω ην δω ρου με νος τω γε νει των αν θρω πων δι
 ο υ μνουν τες δο ξα ζο ο μεν την τρι η με ρον σου ε
 γερσιν

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η

τις ου ου σα λευ θη σε ται

Αος πα ρα νομος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα τω

σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων πε ρι

τον ευ ερ γε την φα νεις αλλ' ε κων υ πε μει νας

τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης τρι η με ρος ως

Θε ος δω ρου με νος η μιν α τε λευ τη τον ζω

η ην και το με γα ε λε ος

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τη τα η με ρων

Με τα δα κρυ ων γυ ναι κες κα τα λα βου σαι

το μνη η μα σε ε πε ζη τη σαν μη ευ ρου σαι δε ο

λο φυ ρο με ναι με τα κλαυθμου βο ω σαι ε λε γον

πως ε κλα πης ποι ος δε το προς κα τε ε χει το ζω η
 φο ρον σω μα σου Αγ γε λος δε προς αυ τα ας α
 πε κρι να το μη κλαι ε τε φη σιν ^Δ αλλ' α πελ θου ουσαι
 κη ρυ ξα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος ⁶ πα ρε χων
 η μι ιν α γαλ λι α σιν ως μο νος ευσπλαγχνος ⁶

Πασαπνοάριο και Αίνοι

⁶ **Π** α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον αι
 νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων ^Δ αι νει τε αυ τον
 εν τοις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω ⁶
^Δ ι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι Αγ γε λοι αυ
 του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να αμεις αυ του
 σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω ⁶

Δοξα αυτη εσται πασι τοις οσι ος αυτου ⁶λ

Ο Σταυρον υπομεινας και θανατον και ανα

στας εκ των νεκρων παντοδυναμε Κυριε δοξα

ζομεν σου την αναστασιν ⁶λ

Ανειτε τον Θεον εν τοις Αγγι ος αυτου ⁶λ

νειτε αυτον ⁶λ εν στερωματι ⁶λ της δυ

να μεως αυτου ⁶λ

Εντω Σταυρω σου Χριστε της αρχαι αι ας καταρας

ηλευθερωσας ημας ⁶λ και εντω θανατω σου

τον την φυσιν ημων τυραννησαντα διαβο

λον κατηργησας ⁶λ ενδετηε γερσει σου χαρτας τα

παντα επληρωσας ⁶λ δι ο βοωμε εν σοι ⁶λ ο

αναστας εκ των νεκρων Κυριε δοξα σοι ⁶λ

Αἰ νει τε αὐ τον ε πι ταις δυ να στει αις αὐ του ⁶λκ

αι νει τε αὐ τον ^χ⁶λκ κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νησ αὐ του ⁶λκ

Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας ε

πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των

πα γι δων του εχ θρου ⁶λκ ο α να στας εκ των νε κρων

α να στησον η μας πε σον τας τη α μαρ τι ι α ⁶λκ

εκ τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε

τη πρε σβει α των Α γι ων σου ^χ⁶λκ

Αἰ νει τε αὐ τον εν η χω σαλπιγ γος ⁶λκ αι νει τε

αὐ τον ^χ⁶λκ εν φα λτη ρι ω και κι θα ρα ⁶λκ

Των πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ⁶λκ ηλ θες ε πι γης δι α φι

λανθρω πι αν ^π⁹ ανθρωπος γε νο μενος α τρε ε πτως ⁶λκ

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ο α
 πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων ⁶α θα
 να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως
 μο νος παν το δυ να μος ⁶

Στίχοι από τη Δοξολογία

⁶
⁶ Δο ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ⁶δο ξα εν υ
 φι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις
 ευ δο κι ι α ⁶
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ⁶προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ⁶δι
 α την με γαα λην σου δο ο ξαν ⁶

 Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν το

 κρα τορ ⁶ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ^Δ Ι η

 σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ⁶

 Κυ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος

 του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο

 σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι

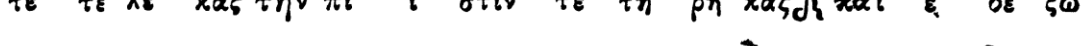
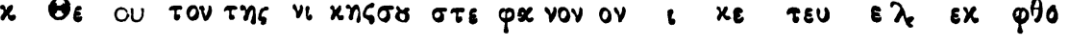
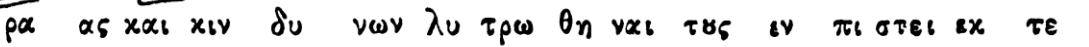
 ι ας του κο σμου ⁶

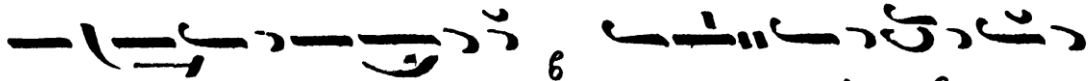
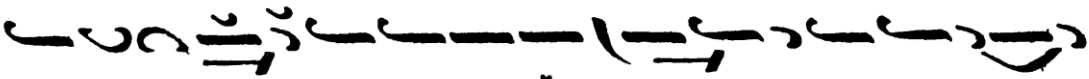
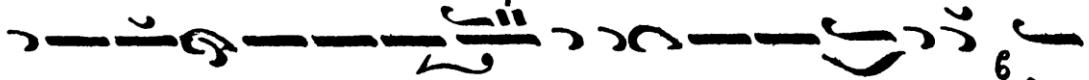
Προσόμοια

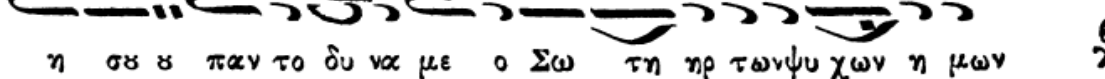

 τας ψα λμας η η μων Ήχος Δ'. Βα.

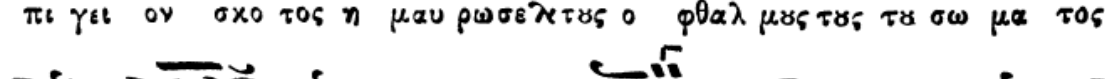
 Ω ς γεν ναι ον εν μαρ τυ σιν α θλο φο ρε Γε ωρ γι ε

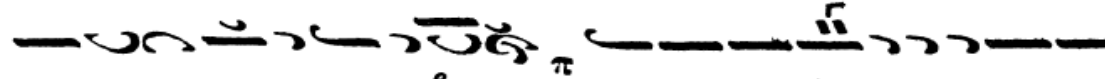
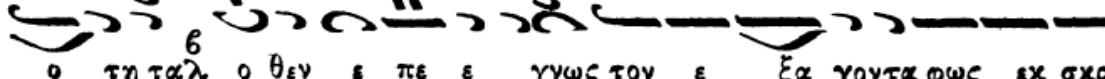
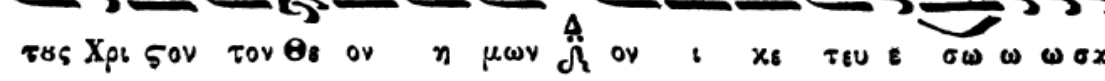
 συ νελ θον τες ση η με ρον ευ φη μυ μεν σε ⁶ ο τι τον δρομον

 τε τε λε κας την πι ι στιν τε τη ρη κας ^Δ και ε δε ξω

 εκ Θε ου τον της νι κης σς στε φαν ον ον ι κε τευ ε λ ⁶ εκ φθο

 ρα ας και κιν δυ νων λυ τρω θη ναι τες εν πι στει εκ τε

 λυ εν τας την α ει σε βα σον μνη μην συ ⁶

Ε δω κας ση μει ω σιν τοις φο βυ με νοις σε Κυ ρι ε τον

 Σταυ ρο ον σε τον τι μι ον λ⁶ εν ω ω ε θρι αμβευσας τας

 αρ χας τς σκο τς και τας ε ξς σι ι ας και ε πα νη γα

 γες η μας εις την αρ χαι αι αν μα κα ρι ο τη τα λ⁶ δι

 ο σε την φι λαν θρω πον οι κο νο μι αν δο ξα ζο μεν Ι

 η σε ε παν το δυ να με ο Σω τη ηρ των ψυ χων η μων λ⁶

Ο εξ Υ ψι ι σς κλη θεις εκ απ αν θρω πων λ⁶ ο τε το ε

 πι γει ον σκο τος η μαυ ρω σε λ⁶ τος ο φθαλ μος τος τς σω μα τος

 της α σε βει ας π^π δη μο σι ε ευ ων την σκυ θρω πο τη

 τα λ⁶ το τε το ε ρα νι ον φως πε ρι η ς ρα ψε τς δι α νοι ας

 τα ομ μα τα της ευ σε βει ας π^π α να κα λυ υπ των η των ω ραι

 ο τη τα λ⁶ ο θεν ε πε ε γνω σ τον ε ξα γον τα φως εκ σκο

 τος Χρι σον τον θε ον η μων λ^Α ον ι κε τευ ε σω ω ω σχι
 και φω τι σαι τας ψυ χας η μων λ⁶

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ Δ΄

ΚΑΤΑ ΤΡΙΦΩΝΙΑ

Επιλογές από την ακολουθία του Όρθρου

Ἦχος λϛϛ Γα^ρ ϛ

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Ἀπολυτίκιον.

Εξ υ φους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλα αγ χνος τα φην κα
τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε
ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ Α΄ «ΤΕΤΡΑΦΩΝΟΣ»

(Ειρμολογικά μέλη)

Α. Επιλογές από την ακολουθία του Εσπερινού

Κεκραγάριο

Ἦχος λη' — Κε'

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο ον μου

ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς

σε ει σα κου σοον μου προ σχεις τη φω νη της δε η

σε ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα

κου σον μου Κυ ρι ι ε

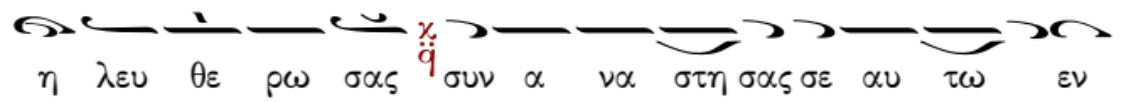
Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη η μου ως θυ μι α μα

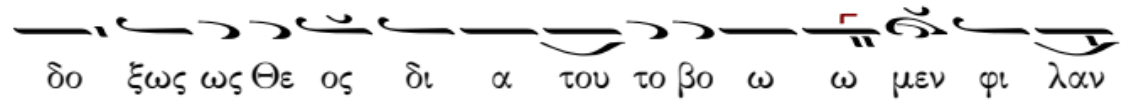
ε νω πι ον σου ε παρ σις των χει ρω ων μου θυ σι α

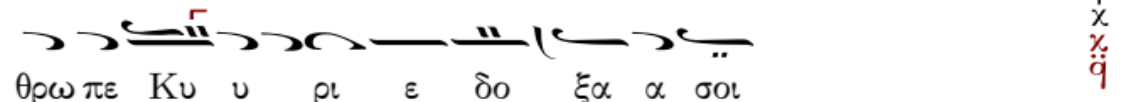
ε σπερι νη ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε

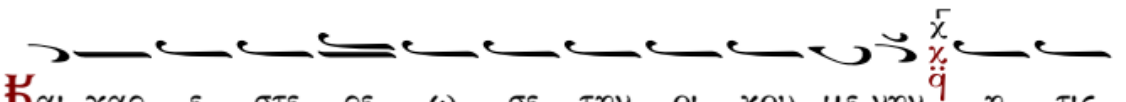
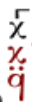
Απόστιχα

Χ^Γ
Χ^Γ
Γ^Γ **Ε** τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και των
ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις ασμα των με
γα λυ νο μεν<sup>Χ^Γ
Γ^Γ</sup> ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε δε ε
ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α αν θρω πος
Κυ ρι ος<sup>Χ^Γ
Γ^Γ</sup> σκυ λευ σας Α δου πυ υ λας τρι η με ρος α
νε ε στης σω ζωντας φυ χας η η μων<sup>Χ^Γ
Χ^Γ
Γ^Γ</sup>
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν ε
νε δυ σα το<sup>Χ^Γ
Γ^Γ</sup> ε νε δυ σα το ο Κυ ρι ος δυ
να μιν<sup>Χ^Γ
Γ^Γ</sup> και πε ρι ε ζω σα το<sup>Χ^Γ
Γ^Γ</sup>
Νυ γει ει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο τα κρου
νους α φε σε ως<sup>Χ^Γ
Γ^Γ</sup> πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης και σω τη
ρι ι ας<sup>Χ^Γ
Γ^Γ</sup> σαρ κι δε θα να τον κα τε δε ξω α θα
να σι αν η μιν δω ρου με νος<sup>Χ^Γ
Γ^Γ</sup> οι κη σας τα φω δε η μας

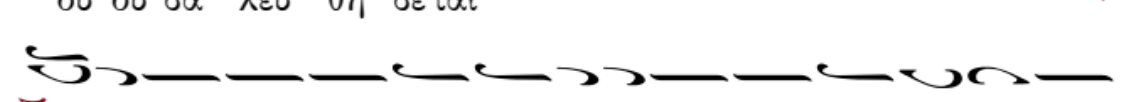

 η λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ τω εν

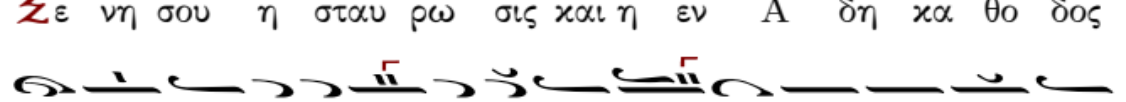

 δο ξως ως Θε ος δι α του το βο ω ω μεν φι λαν

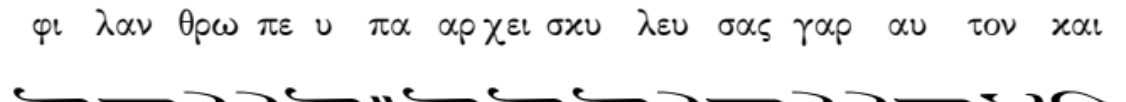

 θρω πε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

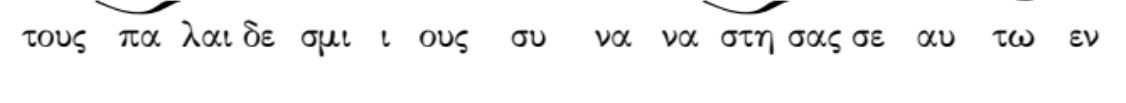

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η τις

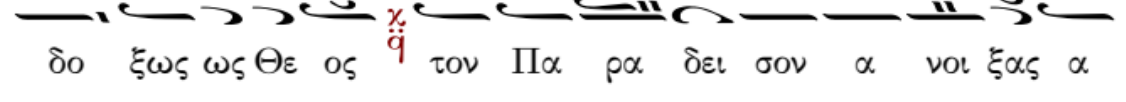

 ου ου σα λευ θη σε ται

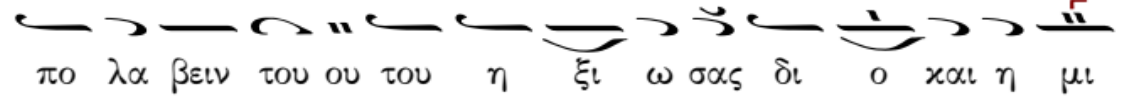

Ζε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο δος

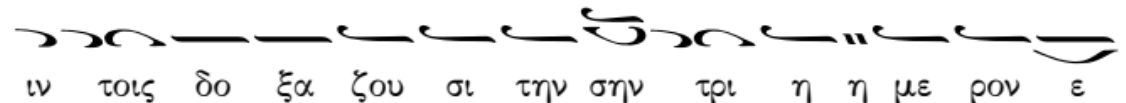

 φι λαν θρω πε υ πα ρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον και

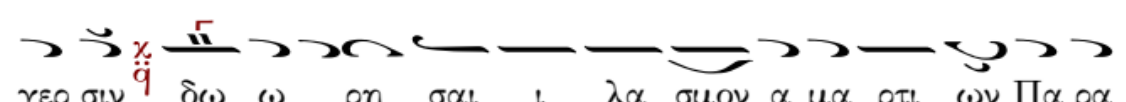

 τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω εν

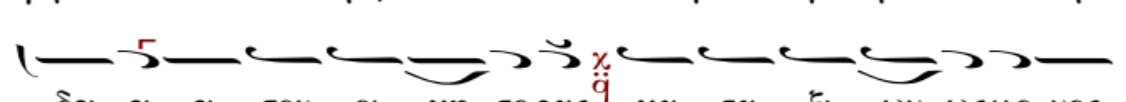
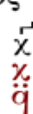

 δο ξως ως Θε ος τον Πα ρα δει σον α νοι ξας α

 πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι

 ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε

 γερ σιν δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα

 δει ει ει σου οι κη το ρας κα τα ξι ων ως μο νος

 ευ σπλα αγ χνος

Ἀπολυτίκιον.

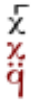
Ὁν συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον εκ
Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων α
νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι ηυ
δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα να τον
υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν
τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Θεοτοκίον

Χαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ τος
χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις σε
χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με η
τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και θε ον
πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ μνου ουν
των και προ σκυ νουν των τον το κον σου ου ου ου

Στίχοι από τη Δοξολογία

Ἦχος λ̣η̣ Πα

 Δο ξά σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξά εν υ ψι

 και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

 θρω ποις ευ δο κι ι α

 μνουμεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε δο ξο

 ευ χα ρι στου μεν Σοι δι α την με

 γα α λην σου δο ο ξαν

 Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ πα

 Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

 σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

 Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ος του

 Πα τρος ο αι αι ρων την αμαρ τι ι αν του κο σμου ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας αμαρ τι ι ας του

 κο ο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
 δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
 Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ ρι
 ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
 Καθ' ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
 νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και εις
 τον αι ω να του αι ω ω νος
 Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
 τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
 ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
 νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην

